

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18Csp/207/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117219375
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117219375.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., so sídlom Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČO 24785199, zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 30, Martin, IČO 36715352, proti žalovanej U. J., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom X. Z. XX/XXXX, I., štátnej občanke SR, o zaplatenie 577,72 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 147,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 147,72 eur od 17.12.2016 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy vo výške 577,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 577,72 eur od 17.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že

-2- 18Csp/207/2017

spoločnosť Provident Financial, s. r. o., uzatvorila so žalovanou dňa 31.08.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 500 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov v sume 11,21 eur. Posledná predpísaná splátka bola splatná dňa 25.10.2014. Pôžička bola poskytnutá jednorazovo hotovostne. Spoločnosť ďalej uzavrela so žalovanou dňa 31.08.2013 zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej sa spoločnosť zaviazala poskytnúť žalovanej službu špecifikovanú v zmluve za odmenu vo výške 257,50 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať odmenu v pravidelných týždenných splátkach vo dobu 60 týždňov v sume 4,29 eur. celková výška splátky z titulu oboch zmlúv predstavovala sumu 15,50 eur. Okrem toho sa žalovaná zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky aj s úrokom z úveru ako aj uhradiť celkové náklady spojené s poskytnutím úveru. Dodal, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 mu postúpila spoločnosť Provident Financial, s. r. o., pohľadávku voči žalovanej, o čom bola žalovaná upovedomená oznámením o postúpení pohľadávky. Poznamenal, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať záväzky zo zmlúv riadne a včas a uhradila len splátky v celkovej sume 352,28 eur. Vzhľadom k tomu vyzval žalovanú listom zo dňa 16.08.2017 k úhrade celej dlžnej sumy. Žalovaná doposiaľ svoj dlh neuhradila. Úroky z omeškania si uplatňuje odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky. Upresnil, že žalovaná suma je výsledkom súčtu poskytnutého úveru vo výške 500 eur, poplatku zo zmluvy o zabezpečení vo výške 257,50 eur a zmluvného úroku vo výške 172,50 eur, od ktorého odpočítal sumu prijatých úhrad vo výške 352,28 eur.

2. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadрила, hoci táto jej bola riadne a včas doručená.

3. Právomoc slovenských súdov na prejednanie a rozhodnutie veci určil súd v súlade s čl. 4 bod 1 Nariadenia č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

4. V otázke určenia rozhodného práva, ktoré sa použije na daný spor, t. j. hmotného práva, súd postupoval podľa § 10 ods. 1 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, nakoľko Nariadenie Rím I vo svojom čl. 1 bod 2 písm. d) vylučuje svoju aplikáciu na záväzky vyplývajúce zo zmieniek. Keďže k voľbe rozhodného práva medzi účastníkmi v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia nedošlo, určil súd za rozhodné právo právny poriadok, použitie ktorého zodpovedá rozumnému usporiadaniu daného vzťahu, t. j. slovenský právny poriadok s poukazom na skutočnosť, že obaja účastníci zmluvného vzťahu postupovali od začiatku podľa slovenského právneho poriadku a nemali v úmysle sa riadiť iným ako týmto právnym poriadkom, keď pôvodný veriteľ - Provident Financial, s. r. o. i žalovaná od samého začiatku postupovali podľa slovenského právneho poriadku.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31.08.2013, všeobecných obchodných podmienok, zmluvy o zabezpečení plátok úveru zo dňa 31.08.2013, výpisu splátok a úhrad žalovanej, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, predžalobnej výzvy zo dňa 16.08.2017, ktoré listinné dôkazy predložil žalobca a rozhodol v zmysle § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

-3-

18Csp/207/2017

6. V zmysle § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

7. Právny predchodca žalobcu dňa 31.08.2013 uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 500 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 60 týždenných splátkach, pričom výška prvej až predposlednej splátky bola dojednaná v sume 11,21 eur a výška poslednej splátky v sume 11,11 eur. Doba trvania úveru bola stanovená na 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. V zmluve si ďalej strany dojednali úrokovú sadzbu vo výške 22,38 % ročne zo sumy úver, t. j. vo výške 72 eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 100,50 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 70,38 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola stanovená vo výške 672,50 eur a priemerná RPMN vo výške 46,06 %. Zmluvou o zabezpečení splátok úveru zo dňa 31.08.2013 poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej službu spočívajúcu v prevzatí finančnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol žalovanej poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Žalovaná sa v zmluve zaviazala zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu za poskytnutú službu odmenu vo výške 257,50 eur v 60 týždenných splátkach, pričom výška 59 splátok predstavovala sumu 4,29 eur a 60. splátka predstavovala sumu 4,39 eur s tým, že odmena bola splatná v hotovosti pri prevzatí splátky.

8. Z výpisu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila právnemu predchodcovi žalobcu celkovo sumu 352,28 eur.

9. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky vznikutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31.08.2013 a zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 31.08.2013 žalobcovi.

10. Predžalobnou výzvou zo dňa 16.08.2017 vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlhu vo výške 588,02 eur najneskôr do 27.08.2017.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“) účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy

-4-

18Csp/207/2017

o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona účinného v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom je čiastočne dôvodná. Po preskúmaní predmetnej zmluvy možno konštatovať, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko ide o taký typ zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, pretože táto bola už vopred pripravená, predtlačená. Dodávateľom v tomto prípade je právny predchodca žalobcu, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je žalovaná, ktorá pri uzatváraní zmluvy nevykonávala žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. Zákon pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere stanovuje určité podstatné náležitosti, preto súd skúmal, či predmetná zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že predmetná zmluva bola síce uzavretá v predpísanej forme, avšak neobsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon. Zmluva predovšetkým neobsahuje termín konečnej splatnosti (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), keď právny predchodca žalobcu v zmluve uviedol len počet týždňov s tým, že konečná splatnosť úveru je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Súd má za to, že takto stanovená konečná splatnosť nie je pre spotrebiteľa jednoznačná, keď spotrebiteľ musí jednotlivé týždne odpočítavať a navyše nie je celkom zrejmé, či siedmym dňom 60. týždňa je nedeľa ako siedmy deň v týždni vo všeobecnosti, alebo je týmto dňom iný deň v závislosti odo dňa splatnosti prvej splátky, ktorá je splatná siedmy deň po uzavretí zmluvy, v dôsledku čoho týmto dňom môže byť hociktorý iný deň týždňa. V tejto súvislosti súd ešte poznamenáva, že hlavný význam predmetného ustanovenia spočíva v tom, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Vyžaduje sa teda presná časová špecifikácia konečnej splatnosti celého úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko - logickými operáciami premietol do konkrétnych časových údajov, ktoré budú konečnú splatnosť úveru predstavovať. Pokiaľ teda samotná zmluva tento presný údaj neobsahuje, nemožno mať za to, že takýto nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu týchto údajov matematickými operáciami z iných v zmluve dostupných údajov. Súd tiež zastáva

názor, že v zmluve nie je uvedená správna výška RPMN, keď táto je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Na účely výpočtu výšky RPMN je nutné použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V súdnej veci možno za takéto náklady považovať aj náklady spojené s úhradou odmeny za službu, ktorá bola dohodnutá na základe zmluvy o zabezpečení úveru vo výške 257,50 eur, nakoľko sa jedná o závislú zmluvu od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže táto odmena nebola zohľadnená pri výpočte RPMN, možno konštatovať, že RPMN uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške 70,38 % je nesprávna, vypočítaná v neprospech spotrebiteľa.

16. S poukazom na uvedené možno uzavrieť, že úver poskytnutý žalovanej je pre absenciu zákonom stanovených náležitosti ako aj pre nesprávne uvedenie RPMN v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) bezúročný a bez poplatkov, t. z. žalobca nemá nárok na úroky a žiadne poplatky. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v celkovej výške 500 eur, pričom žalovaná uhradila celkovo sumu 352,28 eur, čo mal súd preukázané najmä z výpisu splátok a úhrad predloženého žalobcom. Keďže žalovaná neuhradila právnomu predchodcovi žalobcu ani žalobcovi celú sumu poskytnutého úveru, uložil jej súd povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 147,72 eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 500 eur a uhradenými splátkami vo výške 352,28 eur (500 eur - 352,28 eur = 147,72 eur) a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

17. V súvislosti so zmluvou o zabezpečení splátok úveru súd ešte dodáva, že táto zmluva, ako už bolo aj vyššie uvedené, je závislá na zmluve o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ touto zmluvou vyčlenil zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere do osobitnej zmluvy spôsob plnenia týkajúceho sa splácania úveru. Takýto postup veriteľa možno vyhodnotiť ako snahu o to, aby v spotrebiteľovi vyvolal mylný dojem poskytnutia samostatnej služby, ktorej poskytnutie je nevyhnutné k poskytnutiu spotrebiteľského úveru, ako aj vyvolanie dojmu, že odmena spojená s poskytnutím služby je samostatným poplatkom a nesúvisí s nákladmi úveru. Uzatváranie takýchto zmlúv možno považovať za nekalú obchodnú prax podľa § 7 ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Nekalá obchodná prax je v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. zakázaná, a preto zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru nemá žalobca nárok na žiadne plnenie.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.

20. Keďže žalovaná nesplnila svoj záväzok včas a riadne, dostala sa do omeškania, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania, ktorý mu súd priznal v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia vo výške 5 % ročne zo sumy 147,72 eur od 17.12.2016 do zaplatenia.

21. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

22. V predmetnej veci mala každá zo strán úspech len čiastočný (žalobca mal úspech vo výške 25,6 %, žalovaná vo výške 74,4 %; rozdiel ich pomerných úspechov predstavuje 48,8 %). Úspešnejšou stranou bola v danom prípade žalovaná. Z obsahu spisu však nevyplývajú žiadne trovy, ktoré by jej v súvislosti s týmto konaním vznikli, a preto jej súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

23. Lehotu na splnenie povinnosti, 3 dni od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaná dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.